

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1259/2010

av den 20 december 2010

om genomförande av ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81.3,

med beaktande av rådets beslut 2010/405/EU av den 12 juli 2010 om bemyndigande att upprätta ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer garanteras. För att göra det möjligt att gradvis inrätta ett sådant område ska unionen anta åtgärder om rättsligt samarbete i civilrättsliga frågor som har gränsöverskridande följder, särskilt när detta är nödvändigt för att den inre marknaden ska fungera korrekt.
- (2) Enligt artikel 81 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska dessa åtgärder inbegripa åtgärder som syftar till att säkerställa förenligheten mellan tillämpliga bestämmelser i medlemsstaterna om lagkonflikter.
- (3) Kommissionen antog den 14 mars 2005 en grönbok om tillämplig lag och behörig domstol i mål om äktenskapsskillnad. Genom grönboken inleddes ett omfattande samråd om möjliga lösningar på de problem som kan uppstå under nuvarande förhållanden.
- (4) Den 17 juli 2006 lade kommissionen fram ett förslag till förordning om ändring av rådets förordning (EG)

nr 2201/2003 ⁽²⁾ i fråga om domstols behörighet och om införande av regler för tillämplig lag i äktenskapsmål.

- (5) Rådet drog vid sitt möte i Luxemburg den 5 och 6 juni 2008 slutsatsen att det inte fanns något enhälligt stöd för detta förslag och att oöverstigliga svårigheter gjorde det omöjligt att nå enhällighet vare sig då eller inom en överskådlig framtid. Rådet slog fast att målen i förslaget inte kunde uppnås inom rimlig tid med tillämpning av relevanta bestämmelser i fördragen.
- (6) Belgien, Bulgarien, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Lettland, Luxemburg, Ungern, Malta, Österrike, Portugal, Rumänien och Slovenien riktade därefter en begäran till kommissionen vari de tillkännagav sin avsikt att sinsemellan upprätta ett fördjupat samarbete i fråga om tillämplig lag i äktenskapsmål. Den 3 mars 2010 drog Grekland tillbaka sin begäran.
- (7) Rådet antog den 12 juli 2010 beslut 2010/405/EU om bemyndigande att upprätta ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad.
- (8) Enligt artikel 328.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska de fördjupade samarbetena när de upprättas vara öppna för samtliga medlemsstater, förutsatt att medlemsstaterna tar hänsyn till de eventuella villkor för deltagande som fastställts genom beslutet om bemyndigande. De ska också vara öppna vid varje annat tillfälle, under förutsättning att de utöver nämnda villkor tar hänsyn till de akter som redan har antagits inom denna ram. Kommissionen och de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete ska se till att de främjar deltagande av så många medlemsstater som möjligt. Denna förordning ska i enlighet med fördragen vara till alla delar bindande och direkt tillämplig endast i de deltagande medlemsstaterna.
- (9) Denna förordning bör leda till en tydlig och samlad rättslig ram i fråga om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad i de deltagande medlemsstaterna; den bör garantera medborgarna ändamålsenliga lösningar när det gäller rättssäkerhet, förutsebarhet och flexibilitet och förhindra situationer där en av makarna ansöker om äktenskapsskillnad före den andra för att försäkra sig om att saken prövas enligt en lagstiftning som vederbörande anser är mer gynnsam när det gäller att skydda hans eller hennes intressen.

⁽¹⁾ EUT L 189, 22.7.2010, s. 12.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldransvar (EUT L 338, 23.12.2003, s. 1).

- (10) Det materiella tillämpningsområdet och bestämmelserna i denna förordning bör överensstämma med förordning (EG) nr 2201/2003. Den bör dock inte tillämpas på annullering av äktenskap.

Denna förordning bör endast tillämpas på upplösning eller uppmjukning av de äktenskapliga banden. Den lag som fastställs enligt lagvalsreglerna i denna förordning bör gälla för skälen för äktenskapsskillnad och hemskillnad.

Förhandsfrågor som rättskapacitet och äktenskapets giltighet och frågor som de förmögenhetsrättsliga konsekvenserna av en äktenskapsskillnad eller en hemskillnad, namnet, föräldransvaret, underhållsskyldigheten eller eventuellt ytterligare åtgärder bör fastställas enligt de lagvalsregler som gäller i de berörda deltagande medlemsstaterna.

- (11) För att begränsa denna förordnings geografiska tillämpningsområde bör de medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet anges.

- (12) Denna förordning bör ha en universell karaktär, vilket innebär att det bör vara möjligt enligt de enhetliga lagvalsreglerna att anvisa lagen i en deltagande medlemsstat, lagen i en medlemsstat som inte deltar eller lagen i en stat utanför Europeiska unionen.

- (13) Denna förordning bör tillämpas oberoende av vid vilken slags domstol saken tas upp till prövning. I tillämpliga fall bör talan anses ha väckts vid en domstol i enlighet med förordning (EG) nr 2201/2003.

- (14) För att makarna ska kunna välja en tillämplig lag som de har nära anknytning till eller, om en sådan valmöjlighet saknas, för att den lagen ska kunna tillämpas på deras äktenskapsskillnad eller hemskillnad, bör den berörda lagen vara tillämplig även om det inte är fråga om lagen i en deltagande medlemsstat. Om en lag i en annan medlemsstat anvisas, kan det nätverk som inrättats genom rådets beslut 2001/470/EG av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiska rättsligt nätverk på privaträttsens område⁽¹⁾ bistå domstolarna med information om innehållet i utländsk rätt.

- (15) En ökad rörlighet för medborgarna kräver mer flexibilitet och en större rättssäkerhet. För att uppnå denna målsättning bör denna förordning stärka parternas oberoende i samband med äktenskapsskillnad och hemskillnad genom att ge dem en viss möjlighet att välja vilken lag som ska tillämpas på deras äktenskapsskillnad eller hemskillnad.

- (16) Makarna bör kunna välja lagen i ett land till vilket de har särskild anknytning eller lagen i domstolslandet som till-

lämplig lag för deras äktenskapsskillnad eller hemskillnad. Den lag som makarna väljer måste vara förenlig med de grundläggande rättigheterna såsom dessa erkänns i fördragen och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

- (17) Innan makarna väljer vilken lag som ska vara tillämplig är det viktigt att de har tillgång till uppdaterad information om viktiga aspekter av den nationella lagstiftningen, unionsrätten och förfarandena vid äktenskapsskillnad och hemskillnad. För att garantera sådan tillgång till relevanta uppgifter av nödvändig kvalitet uppdaterar kommissionen fortlöpande uppgifterna i det offentliga Internetbaserade informationssystem som inrättades genom rådets beslut 2001/470/EG.

- (18) En grundläggande princip i förordningen är att de båda makarna gemensamt ska göra ett sakligt och välgrundat val. Var och en av makarna bör exakt känna till de rättsliga och sociala följderna av lagvalet. Möjligheten för makar att tillsammans välja tillämplig lag bör inte påverka makarnas rättigheter och likställdhet. Därför bör domarna i de deltagande medlemsstaterna vara medvetna om vikten av att båda makarna gör ett sakligt och välgrundat val som baserats på information om de rättsliga följderna av lagvalsavtalet.

- (19) I syfte att sörja för rättssäkerhet samt för bättre tillgång till rättslig prövning bör bestämmelserna om materiell och formell giltighet fastställas på så sätt att man underlättar ett upplyst val från makarnas sida och så att deras samtycke respekteras. I fråga om formell giltighet bör vissa garantier införas för att säkerställa att makarna är medvetna om följderna av sitt val. Lagvalsavtalet bör åtminstone vara skriftligt, daterat och undertecknat av båda parterna. Om lagen i den deltagande medlemsstat där båda makarna har hemvist vid ingående av avtalet föreskriver ytterligare formkrav, bör dessa bestämmelser respekteras. Sådana kompletterande formella krav kan finnas exempelvis i en deltagande medlemsstat där avtalet infogas i ett äktenskapsförord. Om makarna vid ingående av avtalet har hemvist i olika deltagande medlemsstater som föreskriver olika formkrav, räcker det med att formkraven i en av dessa medlemsstater respekteras. Om endast en av makarna vid ingående av avtalet har hemvist i en deltagande medlemsstat som föreskriver kompletterande formkrav, bör dessa respekteras.

- (20) Ett lagvalsavtal bör kunna ingås och ändras fram till dess att saken tas upp vid domstol, och till och med under själva förfarandet om domstolslandets lag tillåter det. I så fall bör det vara tillräckligt att domstolen registrerar lagvalet i enlighet med domstolslandets lag.

⁽¹⁾ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

- (21) I de fall då inget lagval görs, och för att garantera rätts-säkerhet och förutsebarhet samt förhindra situationer där en av makarna ansöker om äktenskapsskillnad före den andra för att försäkra sig om att saken prövas enligt en lagstiftning som vederbörande anser mer gynnsam när det gäller att skydda sina intressen, bör denna förordning omfatta harmoniserade lagvalsregler som grundar sig på en rad anknytningskriterier som förutsätter en nära anknytning mellan makarna och lagen i fråga. Sådana anknytningskriterier bör väljas som säkerställer att förfarandena för äktenskapsskillnad eller hemskillnad omfattas av en lag till vilken makarna har en nära anknytning.
- (22) När det i denna förordning för tillämpningen av en stats lagstiftning hänvisas till nationalitet som ett anknytningskriterium bör frågan om hur fall med flera nationaliteter ska behandlas överlätas till nationell lagstiftning med full respekt för Europeiska unionens allmänna principer.
- (23) Om ett mål anhängiggörs vid domstol om att omvandla en hemskillnad till äktenskapsskillnad och parterna inte har valt tillämplig lag bör den lag som tillämpats på hemskillnaden även tillämpas på äktenskapsskillnaden. En sådan kontinuitet främjar förutsebarheten för parterna och förbättrar rättssäkerheten. Om den lag som tillämpats på hemskillnaden inte föreskriver någon omvandling av hemskillnaden till äktenskapsskillnad bör dock äktenskapsskillnaden regleras av lagvalsreglerna för de fall då parterna inte gjort något lagval. Detta bör inte hindra makarna att ansöka om äktenskapsskillnad på grundval av andra regler i denna förordning.
- (24) I vissa situationer, till exempel när tillämplig lag saknar bestämmelser om äktenskapsskillnad eller inte ger makarna lika rätt till äktenskapsskillnad eller hemskillnad på grund av den ena makens kön, bör domstolslandets lag ändå tillämpas. Detta bör dock inte påverka klausulen om grunderna för rättsordningen (*ordre public*).
- (25) Av hänsyn till allmänintresset bör domstolarna i de deltagande medlemsstaterna i undantagsfall ha rätt att avstå från att tillämpa en bestämmelse i utländsk lag i ett visst mål om det uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i domstolslandet. Domstolarna bör dock inte kunna åberopa detta undantag för att förhindra att en bestämmelse i en annan stats lagstiftning tillämpas om det skulle strida mot Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 21 som förbjuder alla former av diskriminering.
- (26) Om denna förordning avser en omständighet där lagstiftningen i den deltagande medlemsstat där målet anhängiggörs vid domstol inte omfattar äktenskapsskillnad bör detta tolkas på sådant sätt att lagstiftningen i den medlemsstaten inte har institutet äktenskapsskillnad. I ett sådant fall ska domstolen inte vara skyldig att meddela en dom om äktenskapsskillnad enligt denna förordning.
- Om denna förordning avser en omständighet där äktenskapet i fråga enligt lagstiftningen i den deltagande medlemsstat där målet anhängiggörs vid domstol inte är giltigt vad avser tillämpning av ett förfarande för äktenskapsskillnad bör detta bland annat tolkas så att ett sådant äktenskap inte existerar i den medlemsstatens lagstiftning. I ett sådant fall bör domstolen inte vara skyldig att meddela en dom om äktenskapsskillnad eller hemskillnad enligt denna förordning.
- (27) Eftersom det finns stater och deltagande medlemsstater som har två eller flera parallella rättsordningar eller regelverk för de frågor som omfattas av denna förordning, bör det fastställas i vilken utsträckning denna förordning ska vara tillämplig i de olika territoriella enheterna i dessa stater och deltagande medlemsstater eller på olika kategorier av personer i dessa stater och i de deltagande medlemsstaterna.
- (28) Om det saknas bestämmelser som fastställer tillämplig lag bör parterna när de väljer lagen i en stat där en av dem är medborgare samtidigt ange vilken territoriell enhets lagstiftning de enats om ifall den stat vars lag man valt omfattar flera territoriella enheter som var och en har sin egen rättsordning eller sitt eget regelverk i fråga om äktenskapsskillnad.
- (29) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att stärka rättssäkerheten, förutsebarheten och flexibiliteten i äktenskapsmål med internationell anknytning och därigenom underlätta den fria rörligheten för personer i Europeiska unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av förordningens omfattning och verkan, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder, vid behov genom ett fördjupat samarbete, i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. Enligt proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (30) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 21 som förbjuder all diskriminering på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. De deltagande medlemsstaternas domstolar bör vid tillämpningen av denna förordning visa respekt för dessa rättigheter och principer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE, FÖRHÅLLANDE TILL FÖRORDNING (EG) 2201/2003, DEFINITIONER OCH UNIVERSELL TILLÄMPNING

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas i situationer där det föreligger en lagkonflikt i samband med äktenskapsskillnad eller hemskillnad.

2. Denna förordning ska inte gälla i följande frågor, även om de kan uppkomma som en förhandsfråga i samband med prövningar av äktenskapsskillnad eller hemskillnad

- a) fysiska personers rättskapacitet
- b) förekomsten, giltigheten eller erkännandet av ett äktenskap
- c) annullering av ett äktenskap
- d) makarnas namn
- e) förmögenhetsrättsliga konsekvenserna av ett äktenskap
- f) föräldransvar
- g) underhållsskyldighet
- h) arvstruster och arv.

Artikel 2

Förhållande till förordning (EG) nr 2201/2003

Denna förordning påverkar inte tillämpningen av förordning (EG) nr 2201/2003.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *deltagande medlemsstat*: en medlemsstat som deltar i det fördjupade samarbetet om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad enligt beslut 2010/405/EU eller på grund av ett beslut som antagits i enlighet med artikel 331.1 andra eller tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2. *domstol*: alla de myndigheter i de deltagande medlemsstaterna som är behöriga i frågor som omfattas av denna förordning.

Artikel 4

Universell tillämpning

Den lag som anvisas i denna förordning ska tillämpas även om det är lagen i en icke deltagande medlemsstat.

KAPITEL II

ENHETLIGA REGLER OM TILLÄMPLIG LAG FÖR ÄKTENSKAPSSKILLNAD OCH HEMSKILLNAD

Artikel 5

Parternas val av tillämplig lag

1. Makarna får enas om att välja vilken lag som ska tillämpas på deras äktenskapsskillnad eller hemskillnad under förutsättning att det gäller någon av följande lagar:

- a) Lagen i den stat där makarna har gemensam hemvist vid tidpunkten för avtalets ingående.
- b) Lagen i den stat där makarna senast hade gemensam hemvist om en av dem fortfarande har hemvist där vid tidpunkten för avtalets ingående.
- c) Lagen i den stat där någon av makarna var medborgare vid tidpunkten för avtalets ingående.
- d) Domstolslandets lag.

2. Ett lagvalsavtal får, utan att de påverkar tillämpningen av punkt 3, ingås och ändras vid vilken tidpunkt som helst, dock senast när saken tas upp till prövning av domstol.

3. Om domstolslandets lag tillåter det kan makarna även välja tillämplig lag under pågående förfarande inför domstolen. I så fall ska domstolen registrera lagvalet i enlighet med domstolslandets lag.

Artikel 6

Samtycke och materiell giltighet

1. Förekomsten och giltigheten av ett lagvalsavtal eller en bestämmelse i detta ska fastställas enligt den lag vilken det skulle underkastas enligt denna förordning om lagvalsavtalet eller bestämmelsen var giltiga.

2. En make kan dock åberopa lagen i det land där han har sin hemvist när målet anhängiggörs vid domstol för att få fastställt att han inte har samtyckt till lagvalsavtalet, om det framgår av omständigheterna att det inte skulle vara rimligt att avgöra verkan av hans uppträdande enligt den lag som anges i punkt 1.

Artikel 7

Formell giltighet

1. Det avtal som avses i artikel 5.1 och 5.2 ska vara skriftligt och dateras och undertecknas av båda makarna. Ett elektroniskt meddelande som möjliggör en varaktig dokumentation av avtalet ska anses vara likvärdigt med ett skriftligt meddelande.

2. Om lagen i den deltagande medlemsstat där båda makarna har hemvist vid tidpunkten för avtalets ingående föreskriver ytterligare formkrav för denna typ av avtal, ska dock dessa formkrav tillämpas.

3. Om makarna vid ingående av avtalet har hemvist i olika deltagande medlemsstater och om lagarna i dessa stater föreskriver olika formkrav, ska avtalet anses giltigt till formen om det uppfyller kraven enligt lagen i ett av dessa länder.

4. Om endast en av makarna vid ingående av avtalet har hemvist i en deltagande medlemsstat och om denna stat föreskriver kompletterande formkrav för denna typ av avtal, ska dessa formkrav tillämpas.

Artikel 8

Tillämplig lag vid avsaknad av val

Vid avsaknad av val enligt artikel 5 ska äktenskapsskillnad och hemskillnad omfattas av lagen i den stat

- a) där makarna har gemensam hemvist vid den tidpunkt då målet anhängiggörs vid domstol eller, om detta alternativ inte är tillämpligt,
- b) där makarna senast hade gemensam hemvist, förutsatt att de inte upphörde att ha gemensam hemvist där mer än ett år innan målet anhängiggjordes vid domstol och att en av makarna fortfarande hade hemvist i landet när målet anhängiggjordes vid domstol eller, om detta alternativ inte är tillämpligt,
- c) där båda makarna var medborgare vid den tidpunkt då målet anhängiggjordes vid domstol, eller, om detta alternativ inte är tillämpligt,
- d) vid vars domstolar målet anhängiggörs.

Artikel 9

Omvandling av hemskillnad till äktenskapsskillnad

1. För det fall hemskillnad omvandlas till äktenskapsskillnad ska den lag som är tillämplig på äktenskapsskillnaden vara den lag som ska tillämpas på hemskillnaden om inte parterna i enlighet med artikel 5 har bestämt något annat.

2. Om den lag som tillämpats på hemskillnaden inte föreskriver omvandling av hemskillnad till äktenskapsskillnad ska dock artikel 8 vara tillämplig om inte parterna i enlighet med artikel 5 har bestämt något annat.

Artikel 10

Domstolslandets lag

Om tillämplig lag enligt artikel 5 eller artikel 8 saknar bestämmelser om äktenskapsskillnad eller inte ger makarna lika rätt till äktenskapsskillnad eller hemskillnad på grund av den ena makens kön, ska domstolslandets lag tillämpas.

Artikel 11

Uteslutande av återförvisning

När denna förordning föreskriver att lagen i en viss stat ska tillämpas avses gällande rättsregler i den staten, med undantag för den statens internationella privaträtt.

Artikel 12

Grunderna för rättsordningen (ordre public)

Tillämpning av bestämmelser i den lag som anvisas i denna förordning får vägras endast om en sådan tillämpning är uppenbart oförenlig med grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i domstolslandet.

Artikel 13

Olikheter i nationell lag

Denna förordning ska inte på något sätt tvinga domstolarna i en deltagande medlemsstat vars lag inte medger äktenskapsskillnad eller inte anser att äktenskapet i fråga är giltigt vad avser tillämpning av ett skilsmässoförfarande att meddela en dom om äktenskapsskillnad genom tillämpning av denna förordning.

Artikel 14

Stater med två eller fler rättsordningar – territoriella lagkonflikter

När en stat omfattar flera territoriella enheter som var och en har en egen rättsordning eller ett eget regelverk för de frågor som omfattas av denna förordning ska

- a) alla hänvisningar till lagen i en sådan stat, vid fastställandet av den lag som ska tillämpas enligt denna förordning, avse gällande rättsregler i den berörda territoriella enheten,
- b) alla hänvisningar till hemvist i denna stat avse hemvisten i en territoriell enhet,
- c) alla hänvisningar till nationalitet avse den territoriella enhet som fastställts i den statens lagstiftning, eller, i avsaknad av tillämpliga bestämmelser, till den territoriella enhet som valts av parterna eller, om inget val gjorts, till den territoriella enhet till vilken maken eller makarna har den närmaste anknytningen.

Artikel 15

Stater med två eller fler rättsordningar – lagkonflikter avseende olika kategorier av personer

Med avseende på en stat som har två eller flera rättsordningar eller regelverk som är tillämpliga på olika kategorier av personer på det område som regleras genom denna förordning, ska varje hänvisning till lagen i den staten avse den rättsordning som är tillämplig enligt gällande regler i denna stat. I avsaknad av sådana regler ska den rättsordning eller det regelverk tillämpas som maken eller makarna har den närmaste anknytningen till.

Artikel 16

Tillämpning av förordningen på interna lagkonflikter

En deltagande medlemsstat där olika rättsordningar eller regelverk tillämpas för frågor som regleras genom denna förordning är inte skyldig att tillämpa denna förordning vid lagkonflikter mellan enbart sådana olika rättsordningar eller regelverk.

KAPITEL III

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 17

Information från de deltagande medlemsstaterna

1. Senast den 21 september 2011 ska de deltagande medlemsstaterna i förekommande fall underrätta kommissionen om sina nationella bestämmelser om

- a) vilka formkrav som gäller för avtal om val av tillämplig lag i enlighet med artikel 7.2–4, och
- b) möjligheterna att välja lag i enlighet med artikel 5.3.

De deltagande medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om eventuella senare ändringar av dessa bestämmelser.

2. Kommissionen ska på lämpligt sätt ställa de uppgifter som meddelas i enlighet med punkt 1 till allmänhetens förfogande, bland annat på webbplatsen för det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område.

Artikel 18

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska endast tillämpas på rättsliga förfaranden som inletts och på sådana avtal som avses i artikel 5 som ingåtts från och med den 21 juni 2012.

Ett lagvalsavtal som ingåtts före den 21 juni 2012 ska dock också ha verkan, förutsatt att det står i överensstämmelse med artiklarna 6 och 7.

2. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av lagvalsavtal som ingåtts i enlighet med lagstiftningen i den deltagande medlemsstat där saken prövas, innan den 21 juni 2012.

Artikel 19

Samband med befintliga internationella konventioner

1. Utan att det påverkar de deltagande medlemsstaternas skyldigheter enligt artikel 351 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska denna förordning inte påverka tillämpningen av internationella konventioner som en eller flera deltagande medlemsstater har tillträtt när denna förordning antas eller vid antagandet av det beslut som avses i artikel 331.1 andra eller tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och som fastställer lagvalsregler för äktenskapskillnad eller hemskillnad.

2. Denna förordning ska dock ha företräde i förbindelserna mellan de deltagande medlemsstaterna framför konventioner som ingåtts exklusivt mellan två eller flera av dem om dessa konventioner avser frågor som regleras i denna förordning.

Artikel 20

Översynsklausul

1. Senast 31 december 2015 och vart femte år därefter ska kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska vid behov åtföljas av ändringsförslag i syfte att anpassa denna förordning.

2. De deltagande medlemsstaterna ska därför ge kommissionen relevant information om deras domstolars tillämpning av denna förordning.

Den ska tillämpas från och med den 21 juni 2012, med undantag för artikel 17 som ska tillämpas från och med den 21 juni 2011.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 21

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

För de deltagande medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet i enlighet med ett beslut som antagits enligt artikel 331.1 andra eller tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är denna förordning tillämplig från och med den dag som anges i det berörda beslutet.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i de deltagande medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 2010.

På rådets vägnar

J. SCHAUVLIEGE

Ordförande
